

den halve Million, som et æret Medlem talte om. I en meget lang Aarrække har der fra Statens Side været ydet Tilskud til Københavns Kommune i Anledning af de her omhandlede Udgifter. Hvorlænge det har forholdt sig saa, ved jeg ikke i Øjeblikket, men man maa langt tilbage i Tiden, betydelig tilbage paa den anden Side af 1863. I 1860 blev der nedsat en Kommission, hvis Opgave det var at stille Forslag om en Omordning af Københavns Politi, og det oplystes da, at Statskassens Tilskud i det foregaaende Aar, 1859, havde været noget over 40,000 Kr. Kommissionen udtaler, at det kan ses af de tidligere Forhandlinger, at der har været nogen Uvisshed om, hvorledes denne Sum skulde beregnes. Den laveste Beregning, som findes, er den, som Kommissionen opstiller, og den viser, at Statens Tilskud, før Omordningen af Politiet fandt Sted, var mellem 42 og 43,000 Kr. I Kommissionsbetænkningen, som blev lagt til Grund for Lovforslaget af 1863, anslaaes Udgifterne til at ville komme til at andrage ca. 300,000 Kr., og Lovforslaget gik saa ud paa, at Statskassen deraf skulde yde omtrent en Fjerdedel som fast Tilskud. Denne Bestemmelse blev da ogsaa vedtagen, idet det blev bestemt, at der skulde ydes 76,000 Kr., altsaa omtrent en Fjerdedel af 300,000 Kr. Udgiften til Københavns Politi var ogsaa Aaret efter, 1864, temmelig nøjagtig 300,000 Kr., men den er siden den Tid vokset meget betydeligt, hvilket saa har givet Anledning til, at Andragender om forøget Tilskud ere komne frem. Efter det Budget for dette Aar, som nu foreligger for Borgerrepræsentationen, skulde den Udgift til Københavns Politi, der svarer til de 300,000 Kr. i 1864, blive 1,152,706 Kr. Det vil altsaa vise sig, at Udgifterne ere voksede omtrent 4 Gange. Naar nu Udgifterne ere stegne saa betydeligt, maa man jo spørge om Grundene dertil. Det ligger da naturligvis først og fremmest deri, at Folketallet er steget saa stærkt i de forløbne nogle og tredive Aar og selvfølgelig ogsaa Antallet af Betjentene. Men Stigningen af Betjentenes Antal har været forholdsvis betydelig større end Stigningen af Indbyggerantallet. Den Gang Ordningen efter 1863 traadte i Kraft, talte Politiet 237 Mand paa et Indbyggerantal af 160,000 Personer. Den 1ste Januar 1897 udgjorde Politistyrken 624 Mand paa et Antal af 345,000. I 1863 var der altsaa 1 Politibetjent paa hver 675 Mennesker. Derimod viser det sig, at den 1ste

Januar 1897 var der 1 Politibetjent paa hver 554 Mennesker. Med andre Ord: Hvis Forholdet mellem Politibetjentenes og Indbyggernes Antal var vedblevet at være det samme, som det var, den Gang, den ny Ordning traadte i Kraft, vilde der den 1ste Januar 1897 ikke have været 624 Mand, men kun 511 Mand. Forholdene have altsaa ført det med sig, at Politistyrken ikke alene er steget meget betydeligt paa Grund af Indbyggerantallets Stigning, men yderligere et Par og tyve Procent. Vil man nu spørge, hvad Grunden da er dertil, ja, saa turde den for det første *ikke* være den, som et æret Medlem antydede ved en Henvisning til Gensdarmene, hvad jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Grundene ere flere, og iblandt dem skal jeg nævne først, at Samfundsforholdenes Udvikling naturlig fører til, at der stilles større Krav til Politiet, og at der trænges til en større Styrke, dernæst, at det erfaringsmæssig alle Vegne viser sig, at efterhaanden som Byerne tage til i Størrelse, maa der ogsaa en forholds-mæssig større Betjening til. Men endelig kan jeg ikke lade ude af Betragtning, at den Styrke, som behøves i en By, ikke alene beror paa Byens eget Indbyggerantal, men ogsaa paa, hvor tæt Befolkningen i Nærheden af Byen er, idet det ganske naturlig ofte er denne udenbys Befolkning, som gør sig skyldig i Lovovertrædelser, begaar Forbrydelser, skal holdes i Ave o. s. v. I saa Henseende skal jeg oplyse, at i Frederiksberg, Sundbyerne og Utterslev er Indbyggerantallet i det anførte Antal Aar steget med 70,000 Mennesker, hvad der altsaa ikke er uden Indflydelse paa, hvor mange Politifunktionærer der behøves i København. Det vil af dette indses, at Udgifterne til Politiet her i København ere stegne i et langt større Forhold, end hvis de simpelthen havde fulgt Stigningen af Personantallet. Jeg skal oplyse, hvorledes Udgifterne stille sig, naar vi tage Hensyn til Personernes Antal. I 1863 var der, som bemærket, 160,000 Mennesker, og Udgifterne udgjorde ca. 300,000 Kr., det vil altsaa sige, noget under 2 Kr. pr. Individ. Vil man derfra drage de 76,000 Kr., som Københavns Kommune faar af Statskassen, bliver det noget under 1½ Kr. pr. Individ. Som Forholdet er nu, kan man upaatvivlelig med nogenlunde Sikkerhed gaa ud fra, at der i København for Øjeblikket er mindst 350,000 Mennesker, nemlig 5,000 Mennesker mere, end der var den 1ste Januar 1897, og naar vi se hen til, at Udgiften er kalkuleret til 1,152,000 Kr.,